

פרשת כי תשא

יחי אדר א'
תשע"ו

וקראת לשבת פגוג

עבית מדרשו של הגאון רבי אלעזר זאב רז שליט"א

משלחן גבוה

הרצון האמיתי

ויאמר הראני נא את כבודך, ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך וגו'. (לג, יח-יט)

בפרקי אבות (פרק ב משנה ד) שנו לנו רבותינו: "בטל רצונך מפני רצונו". כללו לנו דעת: שאדם יקבל באהבה כל אשר פוקד אותו. כלומר מאחר ויודעים אנחנו כי כל אשר נעשה ברצון האל ברוך הוא. והוא השולט כי הוא אמר ויהי הוא ציוה ויעמוד, הכל מנוהל על ידו, והכל יוצא ובא ברצונו ובידיעתו, אזי צריכין לקבל הכל באהבה. הן בכלליות העולם הן בפרטיות. ואפילו כשאדם מייחל ומצפה לדבר מסויים, ועומד ומתפלל לפני ה': "אנא אבי שבשמים תן לי כך וכך". עם כל זאת יחזור ויסיים: "ריבנו של עולם, אני בקשתי את בקשתי, אבל אתה, הטוב בעיניך עשה" וכן: "אם טוב לי תן לי". כי זאת הגישה נקראת "ביטול", שנותן הכל ברצון האל יתברך, שיעשה מה שהוא מבין. ואנחנו לא נדע, וזה בבחינת "בטל רצונך מפני רצונו". היה נא מבוטל כל רצון- מפני רצון בעל הרצונות.

כי אמנם כפי פשט הנראה לעין כל בשר, טוב לו לאדם שיהיה לו ככה וככה. אבל עילת העילות, רוצה לא כך אלא אחרת ולא כמו הנראה לאדם. ואמנם יש לנו רשות לבקש הכל ממנו יתברך. אבל לא לבא בחזקה כאילו ככה דוקא. לא! אלא לבוא בביטול ובאפסיות ולרצות את אשר הוא הוא יתברך רוצה.

וזה מעלת משה רבנו, אשר התורה הקדושה העידה עליו "והאיש משה עניו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה", כי מלבד "ענותותו", עוד כלול בזה האפסיות, ונטול רצון אחר. אלא בטל ומבוטל מפני רצון האל יתברך וכאילו אינו כלום, אני אפס ואין לי רצון אחר, מלבד רצון ה', מה שהוא אני מסכים ומקבל באהבה.

ולכך תראה כי מספר "רצון" 346, ומספר "משה" עם הכולל, עולה גם כן 346, לומר, משה רבנו עליו השלום על כללות רצונותיו, לא היה אלא רצון של בעל הרצונות ישתבח שמו, ובלי שום רצון עצמי כלל.

על דרך משל האדם מתעקש ללמוד איזה מקצוע, ורואה שאין הדבר עולה בידו, ובמקום להבין שאין רצון ה' בזה הוא מתעקש ומנסה שוב ושוב, וסוף דבר עולה בידו אבל הוא ניזוק מזה חלילה. וזהו מה שאמרו רבותינו בגמרא (ברכות דף סד): אמר רבי אבין הלוי, כל הדוחק את השעה - שעה דוחקת, וכל הנדחה מפני השעה - שעה נדחית מפניו. [וכן הוא בתיקוני זוהר (תיקון סט. דף ק:). ועיין מהרש"א עירובין יג:]. ומזה ילמד האדם להיות בטל לרצון ה'. וכאשר אדם זוכה "לאור עליון" ממנו יתברך-זוכה להיות בטל מפני רצון האל.

וזה שנאמר: ויאמר "הראני נא את כבודך" - למדני לבטל עצמי אליך, ענהו ה': "אני אעביר כל טובי על פניך" - אני אאיר מאור הטוב עליך ואז תזכה לזכות זו. ה' יזכנו לבטל רצוננו לפני רצון האל יתברך. אמן.

שבת שלום ומבורך!

גליון השבוע נתרם להצלחת

דוד בן יוכבד הי"ו

ויהי רצון שיזכה להקים בקרוב בית נאמן בישראל בשעטו"מ

אבן יקרה

הקופה לא תפסיד...

חסיד אחד בא אל רבי ירחמיאל - משה מקוזניץ והזמינו להיות סנדק ומוהל של בנו. התנצל הרבי שכבר הבטיח ליהודי אחר להיות מוהל אצלו באותה שעה. החסיד, שידע כמה יקר לרבי עניין מעות ארץ-ישראל, הודיע שאם הרבי יבוא אליו, ייתן עשרים וחמישה רובל לטובת ארץ-ישראל.

השיב הצדיק: "איני יכול לשנות את הבטחתי לאותו יהודי, אבל ארץ-ישראל לא צריכה להפסיד". קם והוציא ממגירת הכספים שלו עשרים וחמישה רובל ונתנם בקופת-הצדקה של ארץ-ישראל.

החסיד התעקש: "רבי, אתן עוד שבעים וחמישה רובל לארץ-ישראל אם הרבי יבוא אליו". אמר הצדיק: "את הבטחתי איני יכול לשנות, אבל גם ארץ-ישראל לא צריכה להפסיד". קרא למשמש וביקשו למשכן את כלי-הכסף שבבית, ולקבל הלוואה של שבעים וחמישה רובל, ואותם נתן בקופת ארץ-ישראל.

ירושלים

הדלקת נרות: 17.19
(לנוהגים 40 דק': 16.59)
צאת שבת: 18.11 ר"ת 18.51

תל אביב

הדלקת נרות: 17.16
צאת שבת: 18.08
רבנו תם: 18.47

באר שבע

הדלקת נרות: 17.19
צאת שבת: 18.10
רבנו תם: 18.50

בתרומה של 250 ש"ח תהיו שותפים בהפצת העלון באלפי בתים בישראל כמידי שבוע. ועכשיו לקראת ימי הפורים, בתרומה זו תקבלו שי את הספר 'לב שמה' של מורנו הרב שליט"א תזכו למצוות

שואל ומשיב

נערך על פי תשובות שהשיב מורנו הרב שליט"א בכתב ובעל פה

מריחת קרם בשבת

שאלה: למרוח קרם על הידים בשבת לשם עינוג או לריח, האם אסור מצד רפואה גם מצד ממרח.
תשובה: מצד רפואה אין חשש, אבל יש חשש מצד ממרח.

הדבקת סקוצ' בשבת

שאלה: האם מותר להדביק סקוצ' בשבת על הקיר.
תשובה: אם רגילים להדביק ולהוריד כל פעם ופעם מסתבר שאין איסור, שזה כמו דלת וחלון, וברז מים.

פתיחת שקית חלב

שאלה: האם מותר לפתוח שקית חלב בשבת.
תשובה: מותר לפתוח, וכן פשט המנהג. (ועיין ילקוט יוסף שבת ב ומונחת אהבה ח"ג עמוד ט).

ניתן לשלוח שאלות לכבוד מורנו הרב שליט"א למערכת ויפורסמו בהמשך אי"ה.

לקראת שבת

לימוד תורה קודם הקניות

לאחר התפילה ילך מיד לקנות צרכי שבת ולא יתעכב אפילו בשביל לימוד תורה, וכמו שכתב בספר סדר היום (הנהגת והכנת יום הששי): יום הששי בבוקר אחר שיאמר תפלתו כראוי, אין לו לקבוע לימוד כשאר הימים, כדי למהר ללכת להכין צרכי שבת, כמו שדרשו ז"ל 'והיה ביום הששי והכינו', שצריך למהר בבוקר להכין. ואך על פי ש'העוסק במצוה פטור מן המצוה', בפרט מצות תלמוד תורה שהיא שקולה כנגד כל המצות כולם, אפילו הכי אין כאן מקומה, ראוייה היא להתבטל שעה אחת מפני כבוד השבת, מפני שהיא מצוה עוברת והיא מתבטלת מפני הלמוד, ואי אפשר להעשות על ידי אחרים, כי כל אדם חובה עליו לכבד השבת הוא בעצמו, וא"כ אין ראוי להשתדל בתלמוד תורה ולהשכיח הענין הזה מעליו, כי היא מצוה גדולה שהתורה עצמה הקפידה עליה, ומה מועיל לימוד התורה בביטול כוונתה, אין להתחסד על ככה. ע"כ. אולם מי שאשתו מכינה כל צרכי שבת יכול להקל שלא לבטל מלימודו, וסמוך לשבת יעשה איזה הכנה של צרכי שבת, כגון העמדת הפלטה או הכנת הנרות וכד', בשביל לקיים את המצוה בגופו.

(מתוך הספר 'לעשות את השבת' לרכישת הספר: 0583256041)

מעשה שהיה

טבעת השבת

בארץ תימן חי צורף יהודי ושמו "זכות השבת". האנשים לו כך כי תמיד היה אומר: "זכות השבת". כשהיה רואה אדם נכנס לחנותו היה אומר: "זכות השבת", זכות השבת". הוא האמין שכל מה שאלוקים נותן לו, הוא נותן בזכות השבת - כדי שיוכל לכבד את השבת ולשמח בה. ליד חנותו של היהודי עמדה חנותו של ערבי, ששנא את הצורף. חשב השכן הערבי: "האם יתכן שהכל בזכות השבת? האם יתכן שאדם מתבטל יום אחד בשבוע ואינו מפסיד?" יום אחד החליט הערבי לסדר את היהודי. מה עשה? היתה לו טבעת זהב יקרה. לקח אותה וביקש מהיהודי לתקן אותה. אמר היהודי: "זכות השבת"... והניח את הטבעת במגירה שלפניו. בלילה נכנס השכן לחנות וגנב את הטבעת. כדי שלא ירגישו בדבר זרק את הטבעת לים. אמר השכן: "עתה אראה כיצד זכות השבת, תשמור על היהודי!" למחרת בא השכן ושאל את היהודי אם תיקן לו את הטבעת. אמר לו הצורף: "בוא מחר! עוד לא תיקנתי אותה". כשיצא השכן, פתח היהודי את המגירה ולא מצא את הטבעת. חיפש אותה בכל מקום ולא מצא אותה. הצטער היהודי מאוד אך אמר: "זכות השבת תגן עלי - עוד אמצא את הטבעת". למחרת בא השכן וביקש את הטבעת. אמר לו היהודי: בוא מחר. עוד לא תיקנתי אותה. צעק עליו הערבי: "יהודי! תן את הטבעת! אם לא תתן - אשרוף את ביתך". אמר לו היהודי: "אני מבטיח לך שתקבל את הטבעת לאחר השבת". למחרת השבת בא השכן וצעק: "תן לי את טבעתי!" הוציא היהודי את הטבעת מן המגירה ונתן אותה לשכנו התפלא השכן, בדק את הטבעת מכל צדדיה ואמר: "נכון! זאת הטבעת שלי, איני מבין!" אמר לו היהודי: "מדוע אתה מתפלא, הרי מסרת אותה לתיקון". אמר לו השכן: "נכון. אבל יודע אני שגנבו ממך את הטבעת". אמר היהודי: "אם כך, ודאי זכות השבת עזרה לי". אמר השכן: "אמר לי, איך הגיעה אליך הטבעת?" ענה היהודי: "אתה גנבת אותה והשלכת אותה לים, והשבת החזירה אותה". אמר השכן: "זה הדבר שאני שואל - כיצד יכלה השבת להחזיר אותה?" סיפר היהודי: "שלושום, בערב שבת, שלחתי את בתי לקנות דגים לכבוד שבת. קנתה בתי דג גדול, פתחה את הדג וגילתה את הטבעת האבודה בתוכה". דמעות ירדו מעיני השכן והוא אמר: "רוצה אני להיות יהודי! רוצה אני להיות מאנשי השבת!"

מלוח מלכה

סגולות למוצאי שבת

- מוצא בספרים הקדושים סגולה להרויח פרנסתו בלי צער, יאמר בכל מוצאי שבת שבעים פעם "אלהינו הנביא", ובכל פעם יכוין בלבו שם אגל"א, ולא יגלה לשום אדם שהוא עושה סגולה זו.
- כתב בברכי יוסף (או"ח בס' רצ"ג אות ב'): בדוק ומונסה שיש הצלחה כשמושך אדם ומאריך באומרו "ברוך ה' המבורך לעולם ועד" בתפילת ערבית של מוצאי שבת.

"לקיים את ימי הפורים האלה"

מתכוננים לימי השמחה עם הספר

"לב שמח" סדר ימי הפורים

מאת הגאון רבי אלעזר רז שליט"א
ובו הלכות והנהגות לימי הפורים,
סגולות היום, סדר הלימוד לפורים
ובסופו מגילת אסתר מפוארת.

הפצה ראשית: 058-445-6041
ובחניות המובחרות